

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/196/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116211846
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116211846.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: E.. A. P., F.. XX.XX.XXXX, T. C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 2 362,01 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9C/196/2016 - 44 zo dňa 08.09.2016 takto rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná m á právo voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu dňa 06.06.2016 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia a) istiny - 2362,01 €,

b) úrokov - 143,99 €,

c) úrokov z omeškania - 1,97 €,

d) úrokov z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2362,01 € od 28.08.2015 do zaplatenia,

e) úrokov z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 143,99 € od 28.08.2015 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere, pričom žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nevrátil.

2. Žalovaný sa k predmetu konania vyjadril na pojednávaní, pričom uviedol, že nesplácanie úveru bolo spôsobené nepriaznivou finančnou situáciou v rodine.

3. Súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 08.09.2016 v neprítomnosti žalobcu, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín predložených žalobcom a s prihliadnutím na tvrdenia strán zistil nasledujúce:

4. Prima banka ako veriteľ uzavrela dňa 30.10.2013 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 83686 za nasledujúcich podmienok:

- výška úveru 3000 €,

- splatnosť 1. splátky dňa 25.11.2013,

- lehota splatnosti do 25.10.2018,

- mesačná anuitná splátka 76,28 €,
- počet splátok 60,
- výška úrokovej sadzby 17,9% p.a.,
- RPMN 22,66 % p.a.,
- priemerná RPMN - 20,83 €.

5. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnil riadne a včas, preto žalobca z dôvodu omeškania žalovaného s platením splátok pristúpil k tzv. predčasnému zosplateniu úveru.

6. Listom zo dňa 22.06.2016 vyzval súd žalobcu, aby súdu

- zaslal rozpis všetkých splátok na istinu, úroky a poplatky,
- zaslal všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými overoval bonitu žalovaného,
- preukázal doručenie druhej upomienky a výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanému,
- vyčíslil úroky z omeškania iba z dlžnej istiny.

7. Na výzvu súdu zo dňa 22.06.2016 reagoval žalobca podaním doručeným dňa 18.07.2016. Žalobca

- súdu rozpis všetkých splátok na istinu, úroky a poplatky nezaslal,
- úroky z omeškania nevyčíslil iba z dlžnej omeškanej istiny (zákaz anatocizmu - úročenia úrokov) ale z celých dlžných splátok vrátane úrokov (viď. riadky 4,6,8 uvádzajúce sumu splátky 76,28 €),
- doručenie druhej (tzv. upozorňujúcej) upomienky nepreukázal a nepreukázal ani jej odoslanie, preto odkaz na VOP, ktoré uvádzajú, že „zásielka sa považuje za doručenú tretím dňom po jej odoslaní“ je právne irelevantný,

8. Žalobca ďalej uviedol, že bonitu klienta skúmal na základe reportu zo Sociálnej poisťovne a reportu zo Spoločného registra bankových informácií. Z predloženého reportu podľa súdu nevyplýva nič. Informácia o tom, že žalovaná je zamestnaná aspoň 89 dní a jej vymeriavací základ za posledný mesiac je aspoň 812 Skk nemá vo vzťahu k nižšie uvedenej povinnosti skúmania bonity žiadny význam.

9. Vyššie zistené skutočnosti súd právne posudzoval nasledujúco: (Ne)zosplatenie úveru.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného má súd za to, že k predčasnému zosplateniu úveru a teda k strate výhody splátok u dlžníka - žalovaného nedošlo, z dôvodu nedodržania postupu podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.). Doručenie upozornenia na možné zosplatenie úveru z dôvodu omeškania s jeho splácaním totiž žalobca súdu nepreukázal. Súd zastáva názor, že dôležité písomnosti (ktorou je nepochybne aj výzva predchádzajúca zosplateniu a zosplatenie umožňujúca) je potrebné zaslať s doručenkou, aby ich doručenie bolo možné v prípade sporu preukázať. V prejednávanej veci žalobca súdu nepreukázal ani len odoslanie takejto písomnosti na adresu žalovaného.

10. Skúmanie bonity žalovaného. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.

(1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Je zrejmé, že žalobca spôsobom vyššie uvedeným nepostupoval, čoho výsledkom je, že predčasné zosplatenie úveru neprichádza do úvahy a žalovaný je povinný z prejednávaneho úverového vzťahu vrátiť iba istinu a nie aj úroky a poplatky.

11. (Ne)priznané plnenie - Vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj o neplatnosti predčasného zosplatenia znamenajú, že žalobca by mal právo na zaplatenie istiny dlžnej ku dňu rozhodovania súdu. Za týmto účelom však bolo potrebné, aby súd mal k dispozícii rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, z ktorého by zistil aká istina je dlžná ku dňu jeho rozhodovania a s akou istinou bol žalobca v omeškaní.

12. Úver mal byť splácaný anuitnými splátkami. Podľa www.wikipedia.sk <<http://www.wikipedia.sk>> anuita (z lat. annuus - ročný) je pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka <<https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Spl%C3%A1tka&action=edit&redlink=1>> zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa z istiny <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Istina>> a splátky <<https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Spl%C3%A1tka&action=edit&redlink=1>> úroku <<https://sk.wikipedia.org/wiki/%C3%9Arok>>. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku <<https://sk.wikipedia.org/wiki/%C3%9Arok>>. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa úrok znižuje a istina sa zvyšuje. Úrok a istina sa platia v pravidelných časových intervaloch <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Interval>>, najčastejšie mesačne počas celej platnosti úveru.

Tým, že žalobca súdu neoznámil rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, sám zaviniť, že súd nemohol jeho žalobe vyhovieť v časti istiny, nakoľko nebolo možné zistiť aká je suma istiny v jednotlivých nezaplatených splátkach ku dňu rozhodovania súdu a ani v časti úrokov z omeškania, pretože nebolo možné zistiť s akou sumou istiny bol žalovaný v omeškaní ku dňu, od ktorého žalobca úrok z omeškania požadoval.

13. K prejednávanej veci súd ešte uvádza:

Podľa § 101 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Uvedené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú tzv. procesné bremená, resp. povinnosti, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Bremenom tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia, nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, prejaví sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu. Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnou normou, na základe ktorej účastník uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený súdu. Odporcu dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia nezaťažujú vtedy, ak iba žiada nevyhovieť návrhu.

V civilnom procese platí ďalej tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, opierajúc sa o pravidlo „idem est non esse aut non probari“ (čo nie je dokázané, neexistuje), nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. V prejednávanej veci žalobca napriek výslovnej požiadavke súdu na predloženie dôkazov v jeho prospech, tomuto nevyhoviel, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné vyhovieť, aj keď by sa to čiastočne javilo ako dôvodné. Obdobnej výzve ako v prejednávanej veci žalobca nevyhoviel ani v ďalších (minimálne 10 prípadoch), ktoré prejednával senát 9C. Ak teda banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ uplatňujúci peňažný nárok, dôvodnosť tohto nároku do posledného centu preukázať. Zároveň súd vyjadruje počudovanie nad tým, že žalobcovi spôsobuje problémy preukázať odôvodnenosť uplatneného nároku, napriek poučeniu súdu o jeho právnom názore a o tom aké listiny predložiť treba a ktoré má zároveň výhradne k dispozícii iba žalobca.

Ďalšie vyzývanie a „nútenie“ banky, aby svoj nárok preukázala už možné nebolo, pretože by predstavovalo porušenie rovnosti účastníkov konania.

2. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17Co/2/2017 - 62 zo dňa 19.09.2017 rozsudok okresného súdu zrušil. V uznesení krajský súd uviedol - Odvolací súd konštatuje, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie sú zjavné dôvody pre aplikáciu § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to pokiaľ ide o záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z rozhodnutia nevyplýva, či konanie veriteľa možno považovať za hrubé porušenie povinností stanovených v ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a akým konkrétnym spôsobom predpokladaným v ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch došlo k hrubému porušeniu povinnosti, následkom ktorého veriteľ stráca nárok na úroky a poplatky. Súd sa v rozhodnutí náležite nevyporiadal s tým, či je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov berúc zreteľ na rozsah zisťovania bonity klienta, a to okrem iného s ohľadom na listinný dôkaz predložený žalobcom na základe výzvy súdu (č.l. 40). Odôvodnenie rozhodnutia je tak vo vzťahu k záveru súdu o tom, že veriteľ nemá nárok na úroky a poplatky nepreskúmateľné. Vyriešenie otázky, či je úver bezúročný a bez poplatkov má priamy vplyv na posúdenie rozsahu nároku žalobcu, preto ja za daného stavu nutné považovať záver súdu, podľa ktorého by mal žalobca právo len na zaplatenie istiny, za predčasný. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok uplatnený žalobou a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/>>

pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/> V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

3. Okresný súd vec znovu prejednal a dospel k rovnakému záveru ako v 1. rozsudku, preto v celom rozsahu zotrúva na pôvodnom odôvodnení uvedenom v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku.

3.1. Okresný súd oproti predchádzajúcemu odôvodneniu navyše dodáva: KS v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Cp/72/2017 uviedol - „ V súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplňujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 129/2010 Z.z., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať.“

3.2. Je teda zrejmé, že § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch treba vykladať tak, aby sa dosiahol jeho účel a to zabránenie zadlžovania nebonitnej časti obyvateľstva. V rámci tohto cieľa potom súd § 11 ods.2 veta tretia zákona č. 129/2010 Z.z. vykladá tak, že veriteľ je povinný skúmať bonitu klienta ako cez rôzne registre, tak aj analýzou príjmov a výdavkov klienta, prihliadajúc na to, že skúmanie bonity cez rôzne registre je síce rýchle a pohodlné ale nie komplexné vzhľadom na obmedzený počet údajov z registrov plynúcich. Na č.l. 40 spisu sa nachádza žalobcom predložený report zo Sociálnej poisťovne, z ktorého vyplýva, že žalovaný

- je zamestnaný,

- má za posledný ako aj predposledný kalendárny mesiac vymeriavací základ aspoň 812 SKK.

3.3. Ak suma 812 SKK znamená 812 €, tak ide o hrubý príjem žalovaného. Z predloženého dokladu však nevyplýva aký je netto príjem žalovaného (čo je rozhodujúce), či sú z jeho príjmu vykonávané nejaké zrážky, či má manželku a nezaopatrené deti, aké má mesačné výdavky na živobytie a či mu po ich úhrade ostáva dostatočná suma na pravidelnú mesačnú úhradu splátok úveru a pod. To, že uvedené skutočnosti skúmané neboli potvrdil aj sám žalobca na pojednávaní dňa 19.03.2018.

3.4. Súd teda opätovne dospel k záveru, že u žalobcu išlo o hrubé porušenie povinnosti odborne skúmať bonitu klienta.

3.5. Keďže pri anuitnom splácaní nemožno výšku istiny v splátke zistiť jednoduchým výpočtom istina/počet splátok, keďže istina je v každej splátke iná, pri nezaslaní rozpisu splátok nebolo možné žalobe ani čiastočne vyhovieť.

4. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

4.1. Žalobca v konaní neúspešný nárok na náhradu trov konania nemá a keďže úspešný žalovaný vznik trov konania netvrdil, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.